

Avgjørelse

Avsagt 11.08.2023

Saknr. 15/19 og 16/19

Domsutvalgets medlemmer: Tomasz Edzberg

Parter: Oslo Idrettskrets

mot

A

B

Saken gjelder krav om sanksjon etter NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 første ledd bokstav a, d, e og j – anklage om uriktig innrapportering av medlemmer, mv.

Sakens bakgrunn:

Den 20. november 2019 innga *** [idrettskrets] påtale mot A, f. **.**.1976, B, f. **.**.1976, og C, f. **.**.1982. Det ble opprettet tre saker – NIFD-2019-15 (A), NIFD-2019-16 (B) og NIFD-2019-17 (C) – som under saksforberedelsen ble forent til felles behandling.

Domsutvalgets behandling av sakene har i perioder vært stilt i bero – først fordi det ble besluttet å gjennomføre muntlig forhandling og beramning ble utsatt grunnet Covid-19-pandemien, deretter fordi påtalemyndigheten reiste tiltale mot A og B for forhold som er omfattet av påtalen, og man avventet avgjørelsen i straffesaken.

I prosesskriv 7. desember 2022 opplyste *** [idrettskrets] at straffesaken mot A og B var endelig avgjort og ba om at domsutvalget gjenopptok behandlingen av påtalen. *** [Idrettskrets] trakk samtidig tilbake påtalen mot C.

Sak NIFD-2019-17 (C) er hevet som følge av at påtalen mot C er trukket.

Påtalen mot A og B gjelder forhold begått i årene 2016-2019, i forbindelse med at de var medlemmer av og hadde tillitsverv i *** [idrettslag]. *** [idrettslag] er et idrettslag tilsluttet *** [idrettskrets] og NIF.

Påtalen gjelder anklage om at de påtalte, under utøvelse av sine tillitsverv i *** [idrettslag]:

- Begikk eller medvirket til brudd på NIFs regnskaps- og revisjonsregler,
- begunstiget As enkeltmannsforetak *** [enkeltpersonforetak] økonomisk på bekostning av *** [idrettslags] interesser, eller medvirket til dette,
- sørget for eller medvirket til feil innrapportering av medlemmer i *** [idrettslag], og
- innga søknader om offentlig økonomisk støtte basert på uriktige medlemstall slik at det ble utbetalt uberettiget støtte.

Den 12. januar 2022 tok påtalemyndigheten ut tiltale mot A og B for grovt bedrageri, jf. straffeloven § 372, jf. § 371 bokstav a, eller medvirkning til dette. Grunnlaget for tiltalen var som følger:

Over en periode fra 2016 til mai 2019 i * [kommune], som styreleder og kasserer i *** [idrettslag], overrapporterte de antall reelle medlemmer i klubben slik at de urettmessig fikk utbetalt kr 256.260 i tilskudd fra *** [idrettskrets]. Registrering av fiktive medlemmer og søknad om tilskudd for 2017 og 2018 ble sendt elektronisk via "samordnet rapportering" på hjemmesiden til Norges Idrettsforbund. Handlingen medførte tap for *** [idrettskrets] ved *** [kommune] og/eller Staten ved Kulturdepartementet.**

Det ble gjennomført hovedforhandling i Oslo tingrett over tre rettsdager, 9.-11. mai 2022. Retten mottok forklaringer fra begge de påtalte og 9 vitner, samt dokumentasjon.

Ved Oslo tingretts dom 28. juni 2022 ble begge de påtalte domfelt i tråd med tiltalen. Straffen ble for begge fastsatt til 120 timer samfunnsstraff og tap av rett til å påta seg frivillige verv i

organisasjoner for en periode på 2 år. Begge de påtalte ble dessuten, som solidarisk ansvarlige, dømt til å betale kr 131 260 i erstatning til *** [idrettskrets].

Det er opplyst at begge de påtalte anket dommen, men at ankene ble nektet fremmet ved Borgarting lagmannsretts beslutning 22. november 2022 og at tingrettens dom er endelig.

Følgende bakgrunnsopplysninger fremgår av tingrettens dom i straffesaken:

2.2 Kort om tilskuddsordningene – kommunale bidrag og lokale aktivitetsmidler (LAM)

*** [idrettslag] har i tiltaleperioden fått utbetalt midler fra en kommunal og statlig tilskuddsordning for idrettslag i *** [kommune], som begge ble forvaltet av *** [idrettskrets]. *** [idrettskrets] fordeler offentlige midler til idrettslag i *** [kommune] på vegne av *** [kommune] og Kulturdepartementet.

Kommunale bidrag ble i 2017 og 2018 forvaltet av *** [idrettskrets] etter retningslinjene for kommunal støtte til idrettsorganisasjoner i *** [kommune] (...)

Ifølge retningslinjene kunne det søkes om tilskudd til idrettslaget på et elektronisk søknadsskjema til ulike formål, blant annet tilskuddspostene administrasjons- og driftsbidrag («hodestøtte»), anleggsstøtte, reisetilskudd mv. *** [idrettslag] søkte om- og ble tildelt hodestøtte i 2017 og 2018. Hodestøtten ble tildelt «søknadsberettigede idrettslag» etter søknad fra idrettslaget. Beregningsgrunnlaget var «antall medlemmer 25 år og yngre (pr. 31. desember året før tilskuddsåret)» som «har betalt kontingent året før tildelingsåret». (...)

(...)

Lokale aktivitetsmidler (LAM) er en tilskuddsordning fra Kulturdepartementet rettet mot lokale lag og foreninger som driver idrett og fysisk aktivitet for barn og ungdom. Forvaltningen av LAM i 2017 og 2018 ble gjort etter retningslinjer vedtatt av styret i *** [idrettskrets]. (...)

Det fremgår av retningslinjene at idrettslag i ** [kommune] som er medlem av NIF og som «driver idrettslig virksomhet for barn og/eller ungdom i alderen 6-19 år er tilskuddsberettiget.» Idrettslagene i *** [kommune] ikke trengte å søke om LAM. Dersom idrettslaget hadde søkt om kommunale bidrag og fått godkjent innlevert dokumentasjon, ble det godkjent for å motta LAM. (...)

2.3 Oppdagelse, undersøkelser og etterforskning

Våren 2019 mottok *** [idrettskrets] et varsel fra revisor i *** [selskap]. *** [idrettskrets] sendte varsel om medlemsundersøkelse til *** [idrettslag] 9. mai 2019, hvor det ble varslet om at *** [idrettskrets] ville foreta kontroll av *** [idrettslags] virksomhet var i samsvar med gjeldende regelverk.

(...)

I brev fra *** [idrettskrets] til *** [idrettslag] 15. august 2019 ble det redegjort for at *** [idrettskrets] hadde fattet følgende vedtak om omgjøring av tidligere vedtak om tilskudd med samtidig pålegg om tilbakebetaling av LAM-midler og kommunale midler for 2017 og 2018, totalt kr. 256 260:

*** [idrettslag] må tilbakebetale LAM-midler og kommunale midler for 2017 og 2018, totalt kr 256.260,- som fordeler seg slik [...]

*** [idrettslag] fratras sitt medlemskap i Norges idrettsforbund/*** [idrettskrets] og medlemskap i særforbund, *** [særforbund].

(...)

Høsten 2019 engasjerte *** [idrettslag] tidligere politietterforsker *** [person] for å undersøke klubben. Den 19. september 2019 anmeldte *** [idrettskrets] de to tiltalte til politiet for bedrageri og brudd på regnskapsloven. *** [politidistrikt] ved Enhet *** henla saken 11. mars 2020 på grunn av manglende kapasitet. *** [idrettskrets] påklaget vedtaket 4. mai 2020 til Riksadvokaten. Etterforskningen ble gjenopptatt. Politimesteren i *** [kommune] tok 12. januar 2022 ut tiltale mot B og A for overtredelse av straffeloven § 372, jf. § 371 bokstav a, jf. straffeloven § 15.

(...)

Fra tingrettens dom hitsettes videre følgende om de påtaltes handlinger:

Retten finner det utvilsomt at A gav uriktige opplysninger om medlemstallet ved søknadene om kommunale bidrag i 2017 og 2018 som fremkalte en villfarelse om medlemstallet som forledet *** [idrettskrets] og NIF til å utbetale uberettiget tilskudd.

Det fremgikk ikke av søknadene med vedlegg at de oppgitte medlemstall per 31. desember året før omfattet personer under 25 år som ikke var reelle medlemmer som klubben var berettiget støtte til. Antallet omfattet personer som ikke visste at de var medlem, personer som var blitt meldt inn av eksisterende medlemmer som ikke kunne forplikte dem til medlemskap, og ingen hadde betalt kontingent. Ingen under 25 år hadde gyldig medlemskap. (...)

(...)

Som redegjort for over er det ingen tvil om at medlemstallet bestod av flere som ikke kjente til eller var enige i at de ble innmeldt. Retten viser til forklaringen fra *** [vitne] og *** [vitne], som var 20 år og 19 år da de ble meldt inn i oktober 2015. På bakgrunn av *** [persons] medlemsundersøkelse er det heller ingen tvil

om at medlemstallet bestod av personer over 15 år som ikke var spurt om de ønsket å være medlem, og barn under 15 år som ikke var meldt inn av verge som kunne forplikte dem. Det er etter rettens syn ingen tvil om at praksisen for medlemsregistrering, som savnet et hvert kriterium for forsvarlig registreringsmetode blant annet ved fravær av aktiv tilslutning fra den enkelte registrerte eller deres verge, var i strid med NIFs lov og lovnorm.

(...)

Etter at retten har konstatert at *** [idrettslags] medlemsregistrering var i strid med NIFs regler, er det nødvendig å se på omfanget av praksisen. På bakgrunn av at ingen under 25 år betalte kontingent, finner retten bevist at det ble overrapportert for alle i alderskategoriene som inngikk i beregningsgrunnlaget for administrasjons- og driftsbidrag (0-25 år) og lokale aktivitetsmidler (6-19 år). Disse hadde ikke gyldig medlemskap per 31. desember 2016 eller 2017. Overrapporteringen har dermed skjedd i det omfang som tiltalen angir.

Det er ingen tvil om at forledelsen av *** [idrettskrets] var rettsstridig. Retten er heller ikke i tvil om at de uriktige opplysningene om medlemstallet var avgjørende for utbetalingen av tilskudd fra *** [idrettskrets] og NIF, og at den fremkalte villfarelsen følgelig påvirket at støtte ble utbetalt. (...)

Etter dette finner retten det bevist utover enhver rimelig tvil at de objektive vilkårene for bedrageri av *** [idrettskrets] er oppfylt for til sammen kr. 256 260 for A.

Det er på det rene at B ikke selv har oppgitt medlemstallene til *** [idrettskrets] eller sendt søknadene. B har objektivt medvirket til bedrageriet ved å melde inn medlemmer som ikke var klar over det i Min idrett. Han har også medvirket gjennom sin rolle som styreleder, ved å oppfordre andre til å melde inn medlemmer som ikke oppfylte vilkårene for medlemskap. Medlemmene ble senere godkjent av A, og ble oppgitt som medlemmer ved søknadene i 2017 og 2018. Han har gjort det mulig for A og levere søknader til *** [idrettskrets] basert på medlemstall som ikke var korrekte. Etter rettens samlede vurdering er det hevet over enhver rimelig tvil at B objektivt sett har medvirket til As overtredelse.

For så vidt gjelder de påtaltes subjektive skyld, hitsettes følgende fra tingrettens dom:

3.5.1 A

Han har innrømmet at det lå økonomiske motiver bak medlemsregistreringen. Han har forklart at medlemsmassen ble økt for å motta mer offentlig støtte, mer støtte fra de voksne medlemmene og få flere sponsorer, slik at klubben kunne starte aktivitet for barn og kvinner. Han var klar over at klubben mottok kommunal og statlig støtte for medlemmer under 25 år.

A har forklart at han ikke forstod at støtten klubben mottok var uberettiget. Han visste ikke at det antallet medlemmer under 25 år som han oppga ved søknadene ikke hadde gyldig medlemskap. Han hadde ingen kjennskap til NIFs regler for medlemskap eller tilskudd. All informasjon om drift hadde han fått fra *** [idrettslags] tidligere leder *** [tidligere leder]. Han hadde ikke fått vite at det var et vilkår for medlemskap og at medlemmene hadde betalt kontingent.

Retten har funnet det bevist at A har forstått at vinningen var uberettiget.

Retten fester ikke lit til As forklaring om at han ikke forstod at antallet medlemmer under 25 år som han oppga ved søknadene ikke hadde gyldig medlemskap. Retten fester ikke lit til at han trodde medlemmene var registrert i samsvar med NIFs regelverk og berettiget offentlig tilskudd uten at de var gjort kjent med at de måtte betale medlemskontingent.

(...)

Etter en samlet vurdering finner retten det utover enhver rimelig og fornuftig tvil at A forstod at han gav uriktige opplysninger om medlemstallet og at opplysningene ledet til at det ble utbetalt tilskudd som klubben ikke hadde krav på. Retten er også sikker på at A forstod at søknadene utsatte *** [idrettskrets] ved *** [kommune] og Staten for tap eller fare for tap.

(...)

3.5.2 B

B har gitt uttrykk for at han ikke har hatt noe med søknadsprosessen å gjøre. Han har forklart at han var klar over at *** [idrettslag] søkte om offentlig tilskudd, men at han ikke var klar over støtten ble beregnet basert på antall medlemmer, slik at det økte medlemstallet førte til at klubben mottok mer støtte. Han ble styreleder kun for å stemme i *** [særforbund], og visste ikke noe om NIFs regler for medlemskap eller offentlige støtteordninger.

Retten fester ikke lit til Bs forklaring om dette, da denne fremstår som lite troverdig og i strid med andre bevis i saken.

(...)

Retten er etter dette overbevist om at økonomisk vinning var en vesentlig del av formålet med innmeldingen av medlemmene og at B var klar over det.

Retten har også funnet det bevist at de B har forstått at vinningen var uberettiget.

B har forklart at han trodde * [idrettslags] praksis for registreringen av medlemmer var innenfor regelverket, og at klubben mottok offentlig tilskudd som klubben var berettiget. I lys av øvrige bevis i saken fester ikke retten lit til denne forklaringen.**

(...)

B har ved å melde inn medlemmer som ble registrert i medlemslisten før det ble sendt søknader om tilskudd solidarisert seg med A og styrket hans forsett. Hans medvirkning var en nødvendig forutsetning for den straffbare handlingen. Han visste at hensikten med å melde inn medlemmene i medlemsbasen var å få så mange medlemmer som mulig og at dette gjorde at * [idrettslag] mottok tilskudd enn klubben hadde krav på.**

(...)

Endelig hitsettes tingrettens vurdering av at bedrageriet i straffelovens forstand er grovt:

Bedrageriet er begått i en periode på 2 år, og førte til urettmessige innbetalinger til * [idrettslag] med kr. 256 260. Sett hen til at grensen for «betydelig» økonomisk skade går ved halvannen ganger grunnbeløpet på handlingstiden, taler allerede det økonomiske omfanget med styrke for at bedrageriet er grovt. Bedrageriet er begått i fellesskap, ved at de tiltalte har misbrukt sine styreverv, og det er ubestridt at det er utarbeidet uriktige regnskaper. Det er ingen tvil om at det samlede bedrageriet objektivt sett er grovt, jf. § 372.**

Saksgangen i Domsutvalget:

Som nevnt innledningsvis, ble påtalen inngitt av *** [idrettskrets] 20. november 2019. Domsutvalget mottok et samlet tilsvarende fra advokat Solveig Charlotte Andersen på vegne av de to påtalte, datert 12. februar 2020 med et tillegg datert den 14. s.m.

Høsten 2020 besluttet domsutvalget at det skulle gjennomføres muntlig forhandling i saken. Et forhandlingsmøte ble berammet i januar 2021, men møtet ble avlyst og ny beramning ble utsatt grunn av Covid-19-pandemien.

Saksforberedelsen ble tatt opp igjen i januar 2022. Advokat Andersen opplyste da at påtalemyndigheten hadde reist tiltale mot påtalte A og B. Partene ba om at videre behandling av saken i domsutvalget ble utsatt til straffesaken var avgjort. Den 27. januar 2022 besluttet domsutvalget å stille saken i bero, da tiltalen gjaldt forhold omfattet av påtalen og som ville ha betydning for domsutvalgets vurdering av påtalen.

I prosesskriv fra *** [idrettskrets] 7. desember 2022 ble det opplyst at straffesaken mot A og B var endelig avgjort, og *** [idrettskrets] ba domsutvalget gjenoppta behandlingen av påtalen mot disse to. *** [idrettskrets] frafalt samtidig påtalen mot C.

Domsutvalget sendte den 13. desember 2022 epost til partenes prosessfullmektiger med bl.a. følgende innhold:

Innledning

Jeg viser til ovennevnte saker, som har ligget i bero i påvente av domstolenes behandling av straffesak mot de påtalte A og B.

(...)

I nedenstående epost 6. desember fra advokat Andersen og i * [idrettskrets] prosesskriv 7. desember er det opplyst at de to domfelte påtaltes anker over tingrettens fellende dom ikke har ført frem og at straffedommen nå er rettskraftig.**

Partenes syn på videre behandling av påtalene

***** [idrettskrets] har bedt om at behandlingen av påtalene mot A og B (sakene NIFD-2019-15 og NIFD-2019-16) gjenopptas og at sakene avgjøres etter skriftlig behandling. (...)**

Advokat Andersen har i eposten 6. desember anført at behandlingen av påtalene mot A og B ikke bør føre til at de to ilegges sanksjoner ut over straffen fastsatt ved tingrettens dom i straffesaken.

Domsutvalgets merknader – anmodninger om avklaringer mv.

(...)

Domsutvalget legger videre til grunn at behandlingen av påtalene mot A og B nå kan gjenopptas, sett hen til at straffesaken mot de to er endelig avgjort. Domsutvalget ber om eventuelle merknader fra advokat Andersen til * [idrettskrets] anmodning om at disse to sakene nå kan avgjøres ved skriftlig behandling. Advokat Andersen bes for ordens skyld også avklare om de påtalte A og B nå erkjenner seg skyldige i straffbar overtredelse av NIFs lov, i henhold til påtalen, eller ikke.**

***** [idrettskrets] bes på sin side gjøre rede for hvilken reaksjon kretsen mener hver av de to påtalte eventuelt skal ilegges av domsutvalget ved siden av straffen og rettighetstapet som er ilagt ved tingrettens dom i straffesaken, hvis de også dømmes for brudd på NIFs lov i henhold til påtalen. Advokat Andersen vil bli gitt anledning til å komme med eventuelle merknader til *** [idrettskrets] redegjørelse.**

***** [idrettskrets] innga prosesskriv med sine merknader 10. januar 2023.**

Den 13. januar 2023 mottok domsutvalget epost fra de påtaltes advokat Andersen med bl.a. følgende innhold:

Jeg ønsker klarlagt om saken for domsutvalget nå korrelerer med de samme punktene som ble pådømt i tingretten, eller om man også fortatt tar med poster etter regnskapsloven etc. Jeg viser i den forbindelse til påtalebegjæringen fra 20

november 2019 som er del av saksdok og som også gjelder brudd på regnskapsloven og NIFs lov.

Slik jeg ser det er det kun grunnlag for å pådømme de samme forhold som ble avgjort ved tingrettens dom.

Dersom andre forhold og lovbrudd ønskes pådømt samtykkes det ikke til skriftlig behandling da dette nødvendiggjør omfattende bevisføring.

I epost 22. januar 2023 til advokat Johnsen ba domsutvalget om *** [idrettskrets] merknader.

*** [idrettskrets] innga prosesskriv med sine merknader 27. januar 2023.

De påtalte innga avsluttende merknader i epost fra advokat Andersen 7. februar 2023.

Partenes anførsler:

Påtalende organ, *** [idrettskrets], har i det vesentlige gjort gjeldende:

Påtalen gjelder forhold begått av de påtalte i årene 2016-2019, mens de var medlemmer i *** [idrettskrets]. A var styremedlem i *** [idrettslag] i perioden 21. februar 2016 til 2017 og han var kasserer i perioden 21. februar 2016 til august 2019. B var styreleder i *** [idrettslag] i perioden 21. februar 2016 til august 2019. Forholdene omfattes av NIFs straffebestemmelser.

*** [idrettslag] ble i realiteten drevet av A i perioden påtalen omfatter, og de to påtalte var de eneste med kjennskap til de økonomiske forholdene i klubben.

De påtalte begikk eller medvirket til medlemsjuks. De registrerte en rekke personer som medlemmer i *** [idrettslag] uten at vilkårene for medlemskap i NIFs lovnorm for idrettslag var oppfylt, og de innrapporterte for høye medlemstall til *** [idrettskrets] i søknader om offentlige tilskudd. *** [idrettslag] mottok totalt kr 256 260 i urettmessige offentlige tilskudd for årene 2017 og 2018 som følge av uriktige søknader inngitt av de påtalte. Søknadene ble inngitt med feil antall medlemmer, samt uriktige årsregnskap og revisorberetninger.

A førte *** [idrettslag] regnskap i perioden påtalen gjelder. *** [idrettslag] revisor avdekket betydelige avvik ved regnskapene og ba gjentatte ganger om å få fremlagt kvitteringer og bilag uten at styret fulgte opp. Som styremedlem og styreleder hadde begge de påtalte individuelt ansvar for *** [idrettslag] regnskapsføring.

De påtalte har i perioden påtalen gjelder foretatt flere betalinger til As enkeltpersonforetak uten at det foreligger avtaler eller styrevedtak om å gi oppdrag til foretaket og for enkelte beløp uten at det foreligger bilag.

Begge de påtalte har gjort seg skyldige i overtredelser av NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstavene a, d, e og j. Begge har utvist subjektiv skyld i form av uaktsomhet eller forsett.

I prosesskriv 27. januar 2023 har *** [idrettskrets] anført at forholdene påtalen omfatter, er de samme faktiske forhold som tingretten behandlet i straffesaken mot de to påtalte. *** [idrettskrets] fastholder at forholdene utgjør overtredelser av NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstavene a, d, e og j.

Begge de påtalte bør, ved siden av straffen de er idømt ved Oslo tingretts dom i straffesaken, også ilegges sanksjoner innenfor idretten. De påtalte bør miste retten til å ha tillitsverv for en lengre periode enn 2 år.

De påtalte har ved sine handlinger undergravet to av de mest sentrale forutsetningene for norsk idretts virksomhet, nemlig medlemskap og offentlig økonomisk støtte. Handlingene omfattet blant annet manglende dokumentasjon, regnskap og styreprotokoller, og de påtalte sørget på denne måten for at lovpålagte kontrollmekanismer i idretten (kontrollkomité, revisor, idrettskretsen) ikke kunne fungere etter sin hensikt.

Idrettens system er basert på tillit, og idretten har ikke kapasitet til å kontrollere alle opplysninger idrettslagene oppgir. Det er straffskjerpene at handlingene ble utført som ledd i utøvelse av tillitsverv. Allmennpreventive hensyn tilsier en streng straff.

Handlingene er grove og forsettlige og gjennomført over en lang periode. De påtalte har ikke vist vilje til etterlevelse av idrettens regelverk eller anger. De er derfor ikke skikket til tillitsverv i norsk idrett.

*** [idrettskrets] har lagt ned slik påstand:

A og B dømmes til tap av retten til tillitsverv for en periode på mellom seks og 10 år, fastsatt etter domsutvalgets skjønn.

De påtalte, A og B, har i det vesentlige gjort gjeldende:

A erkjenner at det har vært rot i regnskaper og bilag. Dette skyldes dels uvitenhet om lover og regler og hvordan dette skal foregå i praksis, dels rot, forglemmelser, stort arbeidspress etc.

B hadde ikke en slik sentral rolle i *** [idrettslag] som hans verv som styreleder skulle tilsi. Han hadde bare styreledervervet på papiret. Kulturen i ***miljøet var at alle på laget skulle ta ansvar og at beslutninger ble tatt i fellesskap. B hadde ikke sjekket klubbens regnskaper på tre år, fordi A ikke hadde gitt ham kode for dette.

B erkjenner at han burde fulgt bedre med og ikke stolt på at A gjorde de riktige tingene med hensyn til regnskap og økonomi. B har hatt tiltro til at hans bror A og *** [idrettslag] revisor har hatt nødvendige kunnskaper og oversikt. B hadde ikke kunnskap om ansvaret styrelederrollen innebærer. Han erkjenner samtidig at han nok burde ha fulgt bedre med og satt seg inn i regelverket.

Det var A som utførte den årlige rapporteringen til NIF, oppga klubbens medlemstall ved registreringen og krysset av for at han hadde lest og forstått retningslinjene for kommunale bidrag. B hadde ikke noe med selve søknadsprosessen å gjøre.

Overrapportering av medlemmer til *** [idrettskrets] ble gjort i god tro om at man fulgte regelverket. De påtalte var ikke klar over at kun de som hadde betalt medlemskontingent kunne anses som medlemmer. De trodde at også aktive supportere kunne være reelle medlemmer. De erkjenner at de ikke satte seg grundig nok inn i regelverket.

De påtalte var ikke klar over at den ulovlige innrapporteringen av medlemmene innebar en rettsstridig forledelse av *** [idrettskrets].

De påtalte mener Oslo tingretts dom i straffesaken ikke er helt riktig. De anket over tingrettens bevisbedømmelse under skyldspørsmålet, lovanvendelsen, straffeutmålingen og det idømte erstatningskravet, men anken førte ikke frem.

A erkjenner ikke sammenblanding av *** [idrettslag] økonomiske interesser og sine private interesser. Alle betalinger som *** [idrettslag] har gjort, har vært for innkjøp til klubbens beste.

Verken A eller B har hatt noen personlig økonomisk vinning.

A og B har fått nok straff gjennom dommen i straffesaken. De har også tilbakebetalt kr 108 000 av urettmessig utbetalte midler. Hvis de skal ilegges tap av rett til å ha verv i idretten, bes det om at de bedømmes på mildest mulig måte. Tapstiden bør løpe fra de mistet vervene i *** [idrettslag] i 2019. Det bør tas hensyn til at det har vært flere medieoppslag om saken både i rikspresen og i lokalpressen og at dette har vært belastende for de påtalte.

Ingen av de påtalte ønsker i fremtiden å ha ansvar for økonomi i et idrettslag.

De påtalte har lagt med påstand om at de bedømmes på mildest mulig måte.

Domsutvalget bemerker

Innledning

Ved Idrettsstyrets vedtak 19. januar 2023 i møte nr. 19 (2021-2023), sak 189, som fulgte opp vedtak 11.2 fra det ekstraordinære idrettstinget 2021, ble samtlige bestemmelser om alminnelige disiplinærforføyninger, sanksjoner etter særforbunds regelverk og straffebestemmelser som frem til da utgjorde NIFs lov kapittel 11, flyttet til et særskilt sanksjonsregelverk som er hjemlet i ny NIFs lov § 11-1. Endringen trådte i kraft 1. februar 2023. Det ble ikke gjort endringer i det materielle eller prosessuelle innholdet i de aktuelle bestemmelsene. Når domsutvalget viser til bestemmelser i sanksjonsregelverket, er det altså snakk om de samme bestemmelsene som før endringen stod i NIFs lov kapittel 11. Samtlige bestemmelser har fått ny nummerering ved at paragraftall som i NIFs lov kapittel 11 startet med 11, i sanksjonsregelverket starter med 1.

Domsutvalget legger til grunn at de formelle vilkår for at domsutvalget skal behandle saken, er oppfylt. Påtalen er inngitt av et kompetent organ, jf. § 1-12-1.

Sanksjonsregelverkets straffebestemmelser får anvendelse da de påtalte handlingene er utført av de påtalte i tilknytning til deres medlemskap og verv i *** [idrettslag], som var et idrettslag tilknyttet NIF, jf. sanksjonsregelverket § 1-3.

I og med Oslo tingretts dom av 28. juni 2022 i straffesaken mot de to påtalte, som er avsagt etter hovedforhandling med omfattende umiddelbar bevisførsel for tingretten, og i og med *** [idrettskrets] presisering av at påtalen gjelder de forhold som er behandlet av tingretten, finner domsutvalget saken tilstrekkelig opplyst for avgjørelse ved skriftlig behandling i tråd med hovedregelen, jf. sanksjonsregelverket § 1-12-3-2 (4). Muntlig forhandling, som tidligere under saksforberedelsen ble ansett nødvendig, anses ikke lenger nødvendig. Muntlig forhandling er i og med ovennevnte presisering heller ikke krevd av noen av partene.

Saken avgjøres av ett utvalgsmedlem i medhold av sanksjonsregelverket § 1-12-3-2 (8), idet dette anses forsvarlig slik saken nå ligger an.

Skyldspørsmålet

- Beviskravet

Ved vurderingen av faktiske forhold i påtalesaker, slår NIFs sanksjonsregelverk § 1-12-3-2 (4) – etter endring vedtatt på Idrettstinget 3. juni 2023 – fast at beviskravet er “klar sannsynlighetsovervekt”. Frem til endringen var regelen at “enhver rimelig tvil skal komme påtalte til gode”. Det er ikke vedtatt noen overgangsregler.

Domsutvalget legger til grunn at endringen av beviskravet, som er en foreningsrettslig regel, i utgangspunktet får virkning straks, herunder for vurdering og avgjørelse av verserende saker der de påtalte handlingene er begått før regelendringen. Domsutvalget legger likevel til grunn at slik virkning forutsetter at partene i den enkelte sak er gitt anledning til å områ seg og eventuelt gi sine merknader til betydningen av endringen før saken tas opp til avgjørelse. Saksbehandlingen i enhver sak må, i tråd med grunnleggende foreningsrettslige prinsipper, samlet sett være forsvarlig sett hen til hva saken gjelder.

I saken her har domsutvalget etter en konkret vurdering lagt til grunn beviskravet før endringen 3. juni 2023, altså at rimelig tvil skal komme de påtalte til gode for så vidt gjelder faktiske forhold som er avgjørende for konstatering av skyld. Slik saken er opplyst, ville det etter domsutvalgets syn være uten betydning om man brukte det nye, lavere beviskravet. Domsutvalget har sett hen til at saken har versert lenge, selv om både partene og utvalget var enige om at det var riktig å utsette behandlingen til straffesaken mot de påtalte var endelig avgjort. Partene innga sine avsluttende merknader i januar og februar 2023, og ytterligere behandlingstid etter dette skyldes prioriteringer hos domsutvalget. I en slik situasjon har domsutvalget ikke funnet grunn til å forlenge prosessen ved å be om partenes merknader til anvendelsen av et endret beviskrav.

- Individuell vurdering

Påtalen gjelder forhold som de to påtalte i hvert fall i noen grad har samarbeidet om. Det er videre opplyst, også av de påtaltes prosessfullmektig, at de er brødre. Domsutvalget presiserer likevel at det skal gjøres en individuell vurdering av saken for hver av dem.

- *De faktiske forhold som domsutvalget legger til grunn som bevist*

Det er på det rene at B var styreleder i *** [idrettslag] i perioden februar 2016 til august 2019, og at A i samme periode var 'kasserer' og håndterte klubbens økonomi. Det er videre på det rene at de påtalte sto bak prosessen som munnet ut i at A innga søknader om økonomisk støtte til *** [idrettslag] med uriktige opplysninger om at *** [idrettslag] hadde et større antall barn og unge som medlemmer, med den følge at *** [idrettslag] urettmessig fikk utbetalt totalt kr 256 000 i offentlig støtte for 2017 og 2018.

Domsutvalget legger til grunn de nærmere beskrivelser av de påtaltes handlinger som finnes i Oslo tingretts dom av 28. juni 2022. Dommen er et resultat av en hovedforhandling med omfattende umiddelbar bevisførsel som retten har vurdert etter strafferettens beviskrav. De påtalte har i advokat Andersens sluttmerknader gitt uttrykk for at dommen ikke er helt riktig. De påtaltes anker ble imidlertid nektet fremmet av lagmannsretten, og de påtalte har etter domsutvalgets syn ikke fremsatt noen konkrete argumenter som tilsier at domsutvalget ikke skal legge tingrettens bevisvurderinger og bevisresultat til grunn i saken her.

Begge de påtalte er funnet skyldige i at de i perioden 2016 til 2018 "som styreleder og kasserer i *** [idrettslag], overrapporterte (...) antall reelle medlemmer i klubben", eller medvirket til dette, i forbindelse med søknader om offentlige tilskudd.

Tingretten har slått fast at påtalte A "gav uriktige opplysninger om medlemstallet ved søknadene om kommunale bidrag i 2017 og 2018". Han oppga i søknadene tall som omfattet et større antall personer "som ikke var reelle medlemmer som klubben var berettiget støtte til. Antallet omfattet personer som ikke visste at de var medlem, personer som var blitt meldt inn av eksisterende medlemmer som ikke kunne forplikte dem til medlemskap, og ingen hadde betalt kontingent. Ingen under 25 år hadde gyldig medlemskap." Retten har funnet bevist at det "ble overrapportert for alle i alderskategoriene som inngikk i beregningsgrunnlaget for administrasjons- og driftsbidrag (0-25 år) og lokale aktivitetsmidler (6-19 år)."

A har ifølge tingrettens dom "innrømmet at det lå økonomiske motiver bak medlemsregistreringen". Selv om A har benektet det, har retten funnet bevist at han forstod at søknadene førte til at *** [idrettslag] mottok uberettiget offentlig støtte: "Retten fester ikke lit til As forklaring om at han ikke forstod at antallet medlemmer under 25 år som han oppga ved søknadene ikke hadde gyldig medlemskap. Retten fester ikke lit til at han trodde medlemmene var registrert i samsvar med NIFs regelverk og berettiget offentlig tilskudd uten at de var gjort kjent med at de måtte betale medlemskontingent."

A er domfelt for grovt bedrageri. I vurderingen av forholdets grovhet, har tingretten vist til størrelsen av urettmessig utbetalt offentlig tilskudd, at bedrageriet er utført over en periode på 2 år, at det er begått i fellesskap mellom de to påtalte, og at "de tiltalte har misbrukt sine styreverv, og det er ubestridt at det er utarbeidet uriktige regnskaper."

Tingretten har slått fast at påtalte B medvirket i prosessen som munnet ut i de uriktige søknadene til *** [idrettskrets]. "ved å melde inn medlemmer som ikke var klar over det i Min

idrett” og “ved å oppfordre andre til å melde inn medlemmer som ikke oppfylte vilkårene for medlemskap”. Han bidro ved disse handlingene, og ved å styrke As forsett i søknadsprosessen, til at det ble inngitt søknader basert på medlemstall som ikke var korrekte for å oppnå offentlig støtte.

Ifølge tingrettens dom erkjente B at han visste at *** [idrettslag] søkte *** [idrettskrets] om offentlig støtte, men forklarte for retten “at han ikke var klar over støtten ble beregnet basert på antall medlemmer, slik at det økte medlemstallet førte til at klubben mottok mer støtte.” Tingretten kommenterer dette slik: “Retten fester ikke lit til Bs forklaring om dette, da denne fremstår som lite troverdig og i strid med andre bevis i saken. (...) Retten er (...) overbevist om at økonomisk vinning var en vesentlig del av formålet med innmeldingen av medlemmene og at B var klar over det.” Tingretten har i forlengelsen av dette funnet bevist at også B forstod at *** [idrettslag] mottok uberettiget offentlig støtte.

B er domfelt for medvirkning til grovt bedrageri. Som nevnt over, viser tingretten i sin vurdering av forholdets grovhet til størrelsen av urettmessig utbetalt offentlig tilskudd, at bedrageriet er utført over en periode på 2 år, at det er begått i fellesskap mellom de to påtalte, og at “de tiltalte har misbrukt sine styreverv, og det er ubestridt at det er utarbeidet uriktige regnskaper.”

Påtalen omfatter også enkelte forhold som ikke er omtalt, eller bare i minimal grad er omtalt, i tingrettens dom. Dette gjelder for det første anklager om brudd på NIFs regnskaps- og revisjonsregler, og for det andre anklager om underslag og/eller økonomisk utroskap i form av betalinger fra *** [idrettslag] til As enkeltpersonforetak som i hvert fall klart antydes å ha gitt A personlig økonomisk vinning på bekostning av *** [idrettslag] interesser. Påtalen anfører også brudd på regnskapsloven, men *** [idrettskrets] har i senere skriv trukket dette tilbake idet eventuelle overtredelser av annet enn idrettens regelverk ligger utenfor mandatet til idrettens domsorganer.

Når det gjelder anklagene om at påtalte A gjennom pengeoverføringer fra *** [idrettslag] til eget enkeltmannsforetak har tilegnet seg økonomisk vinning i strid med *** [idrettslag] interesser, er disse bestridt. Forholdene er ikke omhandlet i tingrettens dom, og de har formentlig ikke vært behandlet i straffesaken mot de påtalte.

Domsutvalgets beslutning om skriftlig behandling hviler på at sakens faktiske side er blitt opplyst gjennom dommen i straffesaken. *** [idrettskrets] har også i sine avsluttende merknader gitt uttrykk for at det er forholdene som er behandlet i straffesaken som er gjenstand for vurdering opp mot idrettens regelverk. Slik saken er opplyst for domsutvalget, har utvalget ikke tilstrekkelig grunnlag for å slå fast at det har skjedd betalinger i strid med *** [idrettslag] forpliktelser eller interesser.

Når det gjelder anklagene om brudd på idrettens regler for regnskapsføring i idrettslag, har de påtalte langt på vei erkjent at A førte regnskapene på en utilfredsstillende måte og at B ikke oppfylte sine forpliktelser som styreleder på dette området. *** [idrettslag] regnskaper er imidlertid ikke nærmere omhandlet i Oslo tingretts dom i straffesaken, foruten at retten, i

vurderingen av om bedrageriet er grovt, konstaterer at “*det er ubestridt at det er utarbeidet uriktige regnskaper.*”

Slik saken er opplyst, har domsutvalget ikke noe godt grunnlag for å vurdere arten eller omfanget av brudd på NIFs regnskapsbestemmelser, eller hva de ulike mangler ved regnskapene skyldtes. Domsutvalget kan ikke legge til grunn at forholdene knyttet til regnskapsføringen ligger slik an at de *i seg selv* bør sanksjoneres etter idrettens regelverk.

- *Domsutvalgets vurdering og konklusjon i skyldspørsmålet*

De påtaltes handlinger knyttet til inngivelse av søknader om offentlige tilskudd til *** [idrettskrets], som er nærmere beskrevet over, innebærer at begge de påtalte har overtrådt NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstav d, ved at de har begått “*økonomiske misligheter*” i en idrettslig sammenheng. Medvirkning rammes i medhold av sanksjonsregelverket § 1-6 (2). Begge de påtalte har handlet forsettlig.

Det er også på det rene at begge de påtalte har overtrådt NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstav e, idet de både ved registrering av fiktive ‘medlemmer’ i Min idrett og i søknadene til *** [idrettskrets] om tilskudd har gitt “*uriktige eller villedende opplysninger*”. Begge de påtalte har gitt uriktige opplysninger ved registrering av fiktive medlemmer i idrettens systemer. For så vidt gjelder de uriktige og villedende opplysningene om medlemstall i søknadene til *** [idrettskrets], foreligger medvirkning fra Bs side. Begge de påtalte har handlet forsettlig.

*** [idrettskrets] har gjort gjeldende at de påtalte ved de nevnte handlingene også har overtrådt sanksjonsregelverket § 1-4 (1) bokstav j, som rammes den som “*på annen måte opptrer slik at det klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse*”.

Bestemmelsen fanger primært opp visse handlinger som ikke rammes av de andre bestemmelsene i § 1-4 (1), jf. ordlyden “*på annen måte*”, og det er derfor ikke gitt at den kan eller skal brukes i konkurrans med andre bestemmelser – i dette tilfellet bokstavene d og e. For at bokstav j skal brukes i konkurranse, må det etter domsutvalgets syn foreligge særskilte omstendigheter ved de påtaltes handlinger som tilsier at handlingene er egnet til å påføre skade på idrettsarbeidet eller idrettens anseelse *ut over* det som naturlig følger av at for eksempel økonomiske misligheter har skjedd i aktiviteten til et idrettslag.

Slik saken her ligger an, mener domsutvalget at det er sider ved de påtaltes handlinger – den planmessige og omfattende utnyttelsen av et tillitsbasert system for offentlige tilskudd til idrettsaktiviteter for barn og unge – som ikke i tilstrekkelig grad fanges opp av fellelsene for økonomiske misligheter og uriktige opplysninger alene. De påtaltes handlinger var i betydelig grad egnet til å skade idrettsarbeidet, idet de skapte en klar risiko for misbruk av knappe økonomiske midler til aktiviteter for barn og unge. Handlingene var også egnet til å skade idrettens anseelse ut over det som naturlig følger av at økonomiske misligheter begås i et idrettslag. Domsutvalget finner derfor at begge de påtalte også skal felles for overtredelse av sanksjonsregelverket § 1-4 (1) bokstav j.

Domsutvalget finner ikke tilstrekkelig grunnlag for å felle noen av de påtalte særskilt for brudd på NIFs regnskapsbestemmelser, jf. sanksjonsregelverket § 1-4 (1) bokstav a.

Reaksjonsfastsettelsen

Domsutvalget skal fastsette en sanksjon for at de to påtalte gjennomførte en prosess hvor de registrerte barn og unge som fiktive medlemmer i *** [idrettslag], for så å bruke medlemstallene i søknader om offentlig økonomisk støtte. Forholdene utgjør forsettlig overtredelser av NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstavene d – *“økonomiske misligheter”* – e – *“uriktige eller villedende opplysninger”* – og j – atferd som *“klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse”*, eller medvirkning til dette, jf. § 1-6 (2).

Reaksjonsfastsettelsen skal for hver av de påtalte stå i et rimelig og rettferdig forhold til de overtredelsene domsutvalget har funnet dem skyldige i. Vurderingen av hvilken sanksjon som er riktig, må i utgangspunktet foretas individuelt for hver av de to påtalte. Slik denne saken er opplyst, finner domsutvalget likevel ikke grunn til å differensiere mellom de påtalte ved reaksjonsfastsettelsen. De to har samarbeidet om forholdene som det ilegges sanksjon for, og det er ikke grunnlag for å trekke noe klart skille mellom dem når det gjelder grad av skyld eller straffverdighet.

Det følger av domsutvalgets praksis knyttet til overtredelser av NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstav d – økonomiske misligheter – at en hovedbegrunnelse for straff i slike tilfeller er at man skal kunne ha full og ubetinget tillit til de personer som har ansvar for økonomien til et idrettslag. Utgangspunktet er derfor at det skal reageres strengt i saker der personer som har økonomiansvar, handler på en måte som innebærer tillitsbrudd. Dette hensynet er særlig fremtredende i saken her. De påtalte har ikke bare misbrukt en tillit de er gitt av eget idrettslag – de har brukt sine verv i *** [idrettslag] til å misbruke en tillitsbasert ordning for offentlig økonomisk støtte til idrettsaktiviteter for barn og unge. Allmennpreventive hensyn tilsier i særlig grad en streng reaksjon i et slikt tilfelle.

I saker som gjelder økonomiske misligheter, har beløpets størrelse betydning for reaksjonsfastsettelsen. Domsutvalget har i tidligere saker (NIFD-2017-3, NIFD-2017-1, NIFD-2008-12) idømt utelukkelse i to år for underslag i størrelsesorden kr 50-80 000. I NIFD-2020-13, som gjaldt underslag av om lag kr 400 000 kroner, ble det idømt utelukkelse på 3 år og 6 måneder.

Ved den reaksjonsfastsettelsen i saken her, har domsutvalget funnet noe veiledning i domsutvalgets avgjørelse i sak NIFD-2010-19: Påtalte hadde på vegne av et idrettslag inngitt søknader til *** [idrettskrets] om samme type offentlig økonomisk støtte som saken her gjelder. Påtalte hadde i den forbindelse lagt ved dokumenter med forfalskede underskrifter. Han ble tiltalt i alminnelig straffesak for dokumentfalsk og for grovt bedrageri for utbetalt støtte på kr 441 000, samt forsøk på grovt bedrageri for ytterligere kr 251 000 som ikke ble utbetalt. Ved lagmannsrettens dom i straffesaken (LB-2011-171257) ble han imidlertid frifunnet for bedragerianklagene, idet lagmannsretten la til grunn at dokumentene som ble inngitt i søknadene til *** [idrettskrets], både etter tiltaltes oppfatning og rent faktisk var

innholdsmessig korrekte for så vidt gjaldt regnskap og beskrivelser av klubbens aktivitetsnivå. Det forelå dermed ingen uberettiget vinnings hensikt hos tiltalte, og heller ingen reelt sett uberettiget utbetaling av offentlig støtte til idrettslaget.

Påtalte i sak NIFD-2010-19 ble i straffesaken domfelt for dokumentfalsk til 60 dagers fengsel, hvorav 30 dager betinget, og til tap av retten til å inneha noen rolle knyttet til drift av frivillige og ideelle organisasjoner for en periode på 5 år. Domsutvalget konstaterte i sin avgjørelse overtredelse av daværende NIFs lov § 11-2 bokstavene b (opptrådt uredelig), e (gitt usanne opplysninger) og h (opptrådt slik at det klart kan skade idrettsarbeidet eller idrettens anseelse). Det ble ikke konstatert overtredelse av bokstav d (økonomiske misligheter). Domsutvalget ila sanksjon i form av tap av retten til å ha tillitsverv for en periode på 5 år, som for en stor del overlappet med rettighetstapet idømt i straffesaken.

I saken her fikk *** [idrettslag] urettmessig utbetalt kr 256 000 i offentlig støtte. Domsutvalget bemerker for ordens skyld at utbetalingene gikk til klubben, og ikke til de påtalte personlig. At opplysningene som ble gitt i søknadene var uriktige, og at utbetalingene var urettmessige, idet *** [idrettslag] rent faktisk ikke hadde noen medlemsmasse som kvalifiserte for den utbetalte støtten, gjør derimot saken betydelig mer alvorlig enn ovennevnte NIFD-2010-19.

Øvrige omstendigheter som er trukket frem i tingrettens vurdering av forholdets grovhet, nemlig at forholdet pågikk over en periode på to år, at de påtalte handlet i fellesskap, og at det ble utarbeidet uriktige regnskaper, må også tillegges vekt ved reaksjonsfastsettelsen. De påtaltes handlemåte fremstår som planmessig og målrettet og tyder på et sterkt forsett. Alt dette trekker i retning av en streng sanksjon.

I formildende retning legger domsutvalget vekt på tidsforløpet siden de påtalte forholdene skjedde og at de påtalte er idømt straff i alminnelig straffesak. Sanksjonen som illegges i idrettens system, må ses i sammenheng med den idømte straffen i straffesaken slik at resultatet samlet sett ikke blir urimelig strengt.

Saken har hatt svært lang samlet saksbehandlingstid i flere deler av systemet. Påtale og politianmeldelse ble inngitt relativt raskt etter at de påtalte forholdene ble avdekket. Behandlingen av saken har så tatt mer enn tre og et halvt år frem til avgjørelse i domsutvalget uten at de påtalte kan klandres for noen del av tidsbruken. Den samlede saksbehandlingstiden – også i domsutvalget – har vært for lang, selv om det alt i alt har vært rasjonelt å få behandlet og avgjort den alminnelige straffesaken mot de påtalte før domsutvalget treffer sin avgjørelse. Tidsforløpet må få betydning ved utmålingen av sanksjon.

Andre formildende omstendigheter foreligger ikke.

Ingen av de påtalte har gitt noen tilståelse. At saken har vært omtalt i media, og at de påtalte har opplevd dette som belastende, kan ikke vektlegges.

Det er opplyst at *** [idrettskrets] har fått tilbakebetalt kr 108 000 av den urettmessig utbetalte støtten. Tilbakebetaling skal ha skjedd fra *** [idrettslag], finansiert ved 'kronerulling' initiert av de påtaltes venner i klubben. Etter domsutvalgets mening, kan heller ikke den beskrevne tilbakebetalingen tillegges nevneverdig vekt ved sanksjonsutmålingen.

*** [idrettskrets] har foreslått at de påtalte idømmes tap av rett til å ha tillitsverv, jf. sanksjonsregelverket § 1-7 (1) bokstav d, for en periode på mellom 6 og 10 år. Domsutvalget er enig i at tap av rett til å ha tillitsverv er riktig sanksjon i dette tilfellet. Domsutvalget er også enig i at de påtalte bør tape retten til å ha tillitsverv i idretten for en vesentlig lengre periode enn rettighetstapet på to år som er idømt av tingretten.

Ved den konkrete utmålingen av rettighetstapet, tar domsutvalget utgangspunkt i at forholdenes karakter og grovhet tilsier en lang periode med rettighetstap. Domsutvalget mener de påtalte har vist seg uskikket til å ha tillitsverv i idretten. De har på en grov måte lagt til rette for misbruk av knappe økonomiske midler ment for idrettsaktivitet for barn og unge. Etter at forholdene ble avdekket, har de reagert med ansvarsfraskrivelse og bortforklaringer som er forkastet som uriktige.

Sett hen til at forholdene i saken her er klart mer alvorlige enn i ovennevnte NIFD-2010-19, er domsutvalget enig med *** [idrettskrets] i at et rettighetstap på opp mot 10 år er et riktig utgangspunkt for sanksjonsutmålingen. Når det tas tilbørlig hensyn til at de påtalte allerede er idømt samfunnsstraff for forholdene, og tidsforløpet siden forholdene ble begått, har domsutvalget kommet til at tap av retten til å ha tillitsverv i idretten skal ilegges for en periode på 6 år.

Domsutvalget har ved utmålingen i noen grad sett hen til at sanksjonen kun rammer de påtaltes muligheter til å ha visse verv og posisjoner i idrettslag, og ikke deres eventuelle ønske om å fortsette å utøve eller på andre måter delta i idretten.

I medhold av NIFs sanksjonsregelverk § 1-15 (1) er utgangspunktet at rettighetstapet løper fra saken her er endelig avgjort. Domsutvalget finner det alt i alt riktigere at perioden løper fra Oslo tingretts dom i straffesaken ble endelig og rettighetstapet idømt der, begynte å løpe. For å unngå tvil om starttidspunktet, beslutter domsutvalget at rettighetstapet skal løpe fra datoen for lagmannsrettens beslutning om ankenektelse, 22. november 2022.

Etter dette ilegges begge de påtalte tap av rett til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv i alle organisasjonsledd i NIF, jf. NIFs sanksjonsregelverk § 1-7 (1) bokstav d og (2), for en periode på 6 år regnet fra 22. november 2022.

Slutning

1. A, f. **.**.1976, dømmes for overtredelse av NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstavene d, e og j, til tap av rett til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv i alle organisasjonsledd i NIF for en periode på 6 – seks – år regnet fra 22. november 2022.
2. B, f. **.**.1976, dømmes for overtredelse av NIFs sanksjonsregelverk § 1-4 (1) bokstav d, jf. § 1-6 (2), og § 1-4 (1) bokstavene e og j, til tap av rett til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv i alle organisasjonsledd i NIF for en periode på 6 – seks – år fra 22. november 2022.

Tomasz Edsberg